

T.C.
DANIŞTAY
ALTINCI DAİRE
Esas No : 2006/7587

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen : TMMOB Mimarlar Odası (İstanbul
Büyükkent Şubesi)

Vekili :

Davalılar : 1- İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı

Vekili :

2- Kültür ve Turizm Bakanlığı-ANKARA

İstemin Özeti :2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 7. maddesi uyarınca 22.9.2005 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onanan 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada-Eminönü İlçesi Koruma Amaçlı Nazım İmar Planının Süleymaniye, Sultanahmet, Barbaros Evleri Turizm Merkezleri kapsamında kalan ve 6 ayrı madde olarak belirtilen kullanım kararları ile 30 ayrı madde olarak sayılan plan uygulama hükümlerinin ;şehircilik ilkelerine,planlama esaslarına ve kamu yararına aykırı olduğu öne sürülerek iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın Savunmasının Özeti : Dava konusu 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada-Eminönü İlçesi Koruma Amaçlı Nazım İmar Planının Süleymaniye, Sultanahmet, Barbaros Evleri Turizm Merkezleri kısmında şehircilik ilkelerine ,planlama esaslarına ve koruma mevzuatına aykırılık bulunmadığı öne sürülerek yürütmenin durdurulması isteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmuştur.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın Savunmasının Özeti : Tarihi Yarımada içerisinde yer alan turizm merkezlerine ilişkin dava konusu planın koruma mevzuatına ayrıca şehircilik ilke ve esaslarına uygun olduğu öne sürülerek yürütmenin durdurulması isteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmuştur.

Danıştay Tetkik Hakimi ... Düşüncesi : Olayda, davaya konu taşınmazların Sultanahmet Turizm Merkezi, Barbaros Evleri Turizm Merkezi ve Süleymaniye Turizm Merkezi sınırları içerisinde yer almaları nedeniyle İstanbul Büyükşehir Belediyesince hazırlanan 1/5000 ölçekli koruma amaçlı nazım imar planının Koruma Kurulunun da görüşü alınmak suretiyle Kültür ve Turizm Bakanlığınca 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 7. maddesince onaylandığı, davalı idarelerce dosyaya sunulan belgelerden ise, 30.6.2007 günlü, 26568 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 4.6.2007 günlü, 2007/12286 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla, İstanbul İli, Süleymaniye Mevkii'nin turizm merkezi olarak tespit edilmesine ilişkin 12.12.1991 tarihli ,91/2500 sayılı Bakanlar Kurulu kararının yürürlükten kaldırılmasına karar verildiği anlaşılmaktadır.

2634 sayılı Yasanın 7. maddesi hükmü uyarınca Bakanlığın Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri ve Turizm Merkezlerinde plan yapmaya, yaptırmaya, resen onaylamaya yetkili olduğu, Turizm Merkezi olmayan veya Turizm Merkezi olmaktan çıkarılan bir alanda artık Bakanlığın onay yetkisi bulunmadığından,dava konusu taşınmazlardan bir kısmını kapsayan Süleymaniye Turizm Merkezinin daha sonra alınan bir Bakanlar Kurulu kararıyla Turizm Merkezi olmaktan çıkarılması nedeniyle artık Bakanlığın anılan kısımda plan onaylama yetkisinin olduğundan bahsedilemeyecektir.

Bu durumda,dava konusu 1/5000 ölçekli nazım imar planının Süleymaniye Turizm Merkezi içinde yer alan dava konusu taşınmazları kapsayan kısmında bu nedenle hukuka uyarlık görülmemiştir.

Uyuşmazlığın Sultanahmet Turizm Merkezi kapsamında kalan İstanbul İli, Eminönü İlçesi, Sultanahmet Mahallesi, 67 pafta, 58 ada, 1 ve 2 sayılı parsellere Turizm Tesis Alanı lejandı ile Arkeolojik Park, Turizm ve Kültür Alanı kullanım kararı getirilmesine ve ilgili plan notlarına ilişkin kısmına gelince;

Bilirkişi raporu ile dosyada yer alan bilgi ve belgelerin incelenmesinden, 10.7.1981 günlü, 13012 sayılı Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu kararıyla korunması gerekli kültür varlığı olarak tescil edilen, kentsel ve arkeolojik sit alanında kalan, koruma grubu II olarak belirlenen anılan parseller üzerindeki Eski Sultanahmet Cezaevi ve Tevkifevi yeni ... Otelin bahçe kısmını oluşturan 17 dönümlük taşınmaz altındaki Roma-Bizans-Osmanlı Kültür Mirası'nın yok sayılması suretiyle ek otel inşaatları yapılmasına imkan tanınması yolundaki söz konusu kullanım kararı ile bu kullanımı detaylandıran plan notlarında koruma mevzuatına ve kamu yararına uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, yürütmenin durdurulması isteminin kabulü gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı ... Düşüncesi : Kültür ve Turizm Bakanlığınca onaylanan 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada-Eminönü İlçesi Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planında (Süleymaniye, Sultanahmet, Barbaros evleri Turizm Merkezleri kısmı) yapılmış olan plan tadilatı ve getirilen ilave plan uygulama hükmü ile 6 ayrı madde olarak belirtilen plan kararlarının ve 30 ayrı madde olarak sayılan plan uygulama hükümlerinin iptali istemiyle açılan davada yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Danıştay Altıncı Dairesince mahallinde yaptırılan keşif ve bilirkişi incelemesi sonucu düzenlenen raporda; " üç ayrı Turizm bölgesinde yapılan koruma amaçlı nazım imar planlarının 3194 sayılı Kanunun 5. ve 6. maddelerinde açıklanan üst ölçekli planlarla doğru bir korelasyon ve kademelenmenin kurulmamış olması yanında 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu ve buna ilişkin yönetmelik hükümlerine aykırı bir durum oluşturduğu ve bu planlama kararıyla bölge ve ülke turizmine yönelik olarak plandan beklenen amacın gerçekleşmeyeceği, İstanbul İli, Eminönü İlçesi, 67 pafta, 58 ada 1 ve 2 sayılı parsellerde bulunan ve UNESCO koruma kriterleri bakımından dünya kültür mirası açısından son derece önemli olan ve uluslararası bağitlar uyarınca bilimsel/kültürel politikalar bağlamında özenle korunması için ülkemize çok önemli sorumluluklar yükleyen arkeolojik kazı alanı üzerine yapılması öngörülen ek otel inşaatlarına yönelik olarak, başta parsel özelinde alınan ilgili "Koruma Kurulu Kararları ile plan hükümleri'nin koruma hakkına aykırı olduğu, planların şehircilik ilkelerine, planlama esaslarına ve kamu yararına uygun olmadığı" belirtilmiştir.

Dava dilekçesi ve eklerine göre, İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisinin 9.5.2003 günlü, 307 sayılı kararı ile kabul edilen 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı ile getirilen 30 ayrı plan notuna İdare Mahkemesinde dava açılmıştır.

Dava konusu taşınmazları kapsayan Süleymaniye Turizm Merkezi daha sonra alınan bir Bakanlar Kurulu Kararıyla Turizm Merkezi olmaktan çıkarıldığından 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 7. maddesi uyarınca Kültür ve Turizm Bakanlığının plan onaylama yetkisi olduğundan sözedilemeyeceğinden dava konusu imar planının Süleymaniye Turizm Merkezi içinde yer alan dava konusu taşınmazları kapsayan kısmında bu nedenle hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Dava konusu planların Sultanahmet Turizm Merkezi kapsamında kalan 67 pafta, 58 ada 1 ve 2 sayılı parsel turizm tesis alanı kullanım kararı getirilmesine ve ilgili plan notlarına ilişkin kısmına gelince;

Dosyadaki bilgi ve belgeler ile bilirkişi raporunun birlikte değerlendirilmesinden, dava konusu planın bu kısmında da şehircilik ilkeleri, planlama esasları ve kamu yararına uyarlık bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle dava konusu işlemlerin yürütülmesinin durdurulmasına karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Altıncı Dairesince Tetkik Hakiminin açıklamaları dinlendikten ve 2577 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca dosya incelendikten sonra işin gereği görüşüldü :

Dava, 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 7. maddesi uyarınca 22.9.2005 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onanan 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada-Eminönü İlçesi Koruma Amaçlı Nazım İmar Planının Süleymaniye, Sultanahmet, Barbaros Evleri Turizm Merkezleri kapsamında kalan ve 6 ayrı madde olarak belirtilen kullanım kararları ile 30 ayrı madde olarak sayılan plan uygulama hükümlerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılmıştır.

Dava konusu planın şehircilik ilkelerine, planlama esaslarına ve kamu yararına uygun olup olmadığının saptanabilmesi amacıyla Dairemizin 23.3.2007 günlü, 2006/7587 sayılı kararı üzerine 13.11.2007 gününde **Naip Üye** ... tarafından seçilen **Prof.Dr...., Prof.Dr.... ve Prof. Dr....**'den oluşan bilirkişi kurulunca yerinde yapılan inceleme sonucunda düzenlenen raporda özetle " İstanbul İli,Eminönü ve Fatih İlçelerini kapsayan Tarihi Yarımada'nın 12.7.1995 günlü,6848 sayılı İstanbul 1 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu kararıyla Kentsel ve Tarihi Sit, Kentsel ve Arkeolojik Sit ilan edildiği,2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 7. maddesi uyarınca 22.9.2005 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onanan 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada-Eminönü İlçesi Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı kapsamındaki 58 ada, 1 ve 2 sayılı parsellerin 6.9.1982 günlü, 17804 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu Kararıyla belirlenen Sultanahmet Turizm Merkezi Alanı içinde kaldığı, anılan parseller üzerindeki Sultanahmet Ceza ve Tutukevinin, turizm amaçlı restorasyonu yapılarak İstanbul'a kazandırılması yanında üst ölçekli planlarda ve 1964 onanlı 1/5000 ölçekli nazım imar planında "Arkeolojik Park ve Sergi Alanı" işlevindeki ... olarak bilinen otelin bahçesinde ve toprak altındaki Roma-Bizans-Osmanlı Kültür Mirası'nın bilimsel ve denetimli bir kazıyla ülkemize ve tüm insanlığa kazandırılması kararının koruma ilkeleri açısından kamusal yarar taşıdığı ancak çelik konstrüksiyonlu ayaklar üzerinde zeminden bir kat yüksekte de başlasa 3 bloktan oluşan ek yapıların bu nitelikteki arkeolojik değerlerin üzerine ve Ayasofya ile Sultanahmet Camilerinin hemen önüne ve onların üçüncü boyuttaki etkilerini de olumsuz yönde etkileyecek biçimde dava konusu işlemle turizm tesis alanı lejantı ile işlev verilerek turistik tesis yapımı yönünde getirilen plan kararının bilimsel esaslara, etik değerlere, uluslararası/ulusal koruma hukukuna, şehircilik ve planlama ilkelerine tümüyle aykırı olduğu, ayrıca kamusal hiç bir yararının da bulunmadığı, dava konusu 67 pafta, 58 ada, 1 ve 2 sayılı parselleri de kapsayan Sultanahmet Meydanı'nın hem Cumhuriyet/Osmanlı Tarihi, hemde dünya tarihi açısından UNESCO kriterlerine göre son derece önemli olduğu, Dersaadet At Meydanı olarak bilinen bu alanın tarihsel süreçte Bizans İmparatorları ile Osmanlı Padişah ve anıtsal yapılarının yanbaşı ve Bizans Saray kalıntıları ile 1933 yılında yangın sonucu yitirilen Osmanlı Adliye Sarayı arkeolojik kalıntıları üzerinde bulunduğu, Büyük Bizans Sarayının, bir bölümünün Topkapı Sarayı altından başlayarak ve dava konusu parsellerin altından devam ederek, denize kadar 100 dönümlük bir alanı kapsadığı, Roma döneminde "Nea (yeni)", Bizans döneminde "Hipodrom", Osmanlı döneminde "At Meydanı" , Geç Osmanlı dönemiyle Cumhuriyet döneminde "Sultanahmet Meydanı" olarak tarihe geçen ve dünya kültür mirası açısından 1. derece önemli olan ve bir bölümü yapılan kazılarla "Arkeolojik Park ve Sergi Alanı" olarak ortaya çıkarılan arkeolojik değerlerin üzerine yapılan ek otel inşaatlarının koruma ve şehircilik biliminin temel esaslarıyla örtüşmediği ,ulaşım sistemi yönünden Yenikapı-Taksim Metro Güzergahına gelince; Metro Güzergahının Haliç'e kadar olan bölümüne ilişkin inşaat faaliyetlerinin %95 oranında tamamlandığı, bu güzergahın çok küçük bir bölümünün Süleymaniye Turizm Merkezi plan sınırları içinde kaldığı ve bu alanda metro inşaatının

henüz başlamadığı, Metro Güzergahı'nın, Maslak-Levent-Taksim-Yenikapı-Ataköy Havaalanı bağlantılı olarak belirli noktalardaki transfer merkezleriyle başta proje ve uygulamalara başlamış/tamamlamış olan Marmaray ve diğer metro güzergahları ile Tarihi Yarımada ve Surdışı lastik tekerlekli diğer toplu taşıma sistemleriyle entegre olduğu ve İstanbul'un bütününe hizmet edecek biçimde ele alındığı için doğrudan kamu yararını taşıyan bir amaç güttüğü, Yenikapı-Taksim Metro Güzergahı'nın önemli bölümünün tamamlanmış olması nedeniyle teknik açıdan ve kamu yararı ön planda tutularak bu aşamada Güzergah değişikliğine dava konusu bu küçük alanda gerek olmadığı, ancak Suriçi'nde yapılan arkeolojik kazılarda, alanın hemen her bölgesinde zeminden 8-10 m derinlikteki bölgelerde Roma, 6-8 m derinliklerde Bizans, 2-6 m derinliklerde de Osmanlı Dönemi'ne ilişkin kültür varlıklarının bulunduğu bilimsel gerçeğinden hareketle, alt ölçekli kentsel tasarım projelerinin elde edilme sürecinde yapılması gerekli raylı ulaşım sisteminde yeraltı metro güzergahının Surdışı'ndan geçirilmesinin doğru olacağı, Suriçi'den ise zemin üzerinde yapılacak raylı ulaşım ağının (hafif metro ile) İstanbul Ulaşım Sistemiyle entegre edilmesinin olası kazı risklerini plan kararıyla baştan doğru yönelmek adına doğru bir planlama yaklaşımı olduğu, Yeraltı ve Katlı Otopark kararlarına yönelik olarak, Sultanahmet Turizm Merkezi ile Barbarosevleri Turizm Merkezinde dava konusu planla getirilen herhangi bir otopark kararının bulunmadığı, sadece Süleymaniye Turizm Merkezi kapsamında 4 adet yeraltı otoparkı ile 2 adet katlı otopark kararının bulunduğu, ancak Eminönü İlçe sınırları içinde bulunan 3 turizm merkezinden biri olan Süleymaniye Turizm Merkezinin 30.6.2007 günlü, 26568 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu'nun 2007/12286 sayılı kararı ile yürürlükten kaldırıldığı, Bakanlıkça onanan 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı İmar Planında Valilik ve Büyükşehir Belediyesi gibi prestij yapılarının dışında, İstanbul'un bütününe hizmet veren idari fonksiyon ve yönetim merkezlerinin Tarihi Yarımada dışına çıkarılması gerektiğinden bahisle Süleymaniye Turizm Merkezi Sınırları içinde Vefa'da bulunan İl Müftülüğü'nün Tarihi Yarımada Dışı'na çıkarılması gerektiği ileri sürülmüş ise de, İstanbul İl Müftülüğü'nün sosyal içerikli kentsel imaj ve simge oluşturan yönetim yapılarından biri olduğu, restorasyon çalışmasının "geçiş dönemi yapılaşma koşullarına" göre yapıldığı, planlama tekniği açısından koruma ilkelerine ve şehircilik esaslarına aykırı bir husus oluşturmadığı, İstanbul Üniversitesi'nin Rektörlük ve Hukuk Fakültesi gibi çekirdek üniteleri dışındaki Fakülte ve Birimleri'nin Tarihi Yarımada dışına çıkarılması, bunların yerine kültürel amaçlı işlevlerin getirilmesi gerektiği iddiasının ise sosyal içerikli kamusal bir yarar sağlamadığı, Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet Dönemlerinden buyana gerek fiziksel alan ve mekanlar gerekse üniversite kimliği açısından burada ilk ve en önemli simgelerden olarak mimari kimliklerden çok imaj değeri açısından korunması gereken yapılar olması yanında özgün bir kimlik oluşturan bu işlevin bu alanda gelişme göstermesinin koruma ilkeleri ile örtüşen bir kavram olduğu belirtilmiş bulunmaktadır.

Anılan bilirkişi raporu taraflara tebliğ edilmiş, davalı idarelerin rapora itirazları ve itirazlarda sunulan bilgi ve belgeler gözönünde bulundurularak dosyanın incelenmesine geçilmiştir.

Dava dilekçesine göre, 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 7. maddesi uyarınca 22.9.2005 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onanan 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada-Eminönü İlçesi Koruma Amaçlı Nazım İmar Planının Tarihi Yarımada'nın Süleymaniye, Sultanahmet ve Barbarosevleri Turizm Merkezleri kapsamında kalan 67 pafta, 58 ada, 1 ve 2 sayılı parsellere **Arkeolojik Park ve Sergileme Alanı** fonksiyonu yerine **Turizm Tesis Alanı** fonksiyonu getirilmesi ve ilgili plan notlarının, Ulaşım Sistemi açısından **Taksim-Yenikapı Metro Güzergahı** ile ilgili plan kararının, Suriçi'ndeki **katlı otopark ve yer altı otoparkı** kararlarının, Vefa'da, Süleymaniye Cami Külliyesi karşısında bulunan **İstanbul İl Müftülüğü** kullanım kararının, Beyazıttaki ana yapılanmalar dışındaki **İstanbul Üniversitesi alanları** ile ilgili plan kararlarının ve bu alanlarda getirilmiş olan yeni

yapılanma hükümlerinin ve **İstanbul Manifaturacılar Çarşısı** tesislerinin bulunduğu alana **Prestij Konut Alanı** kullanım kararı getirilmesine ve plan genelinde **30 plan notunun** iptali istenilmektedir.

Tarihi Yarımada ve Suriçi'nin bütününe ilişkin olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılan 1/5000 ölçekli "Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı İmar Planı"nın dava konusu Turizm Merkezleri planlama alanlarını da içine alacak biçimde İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi 'nin 9.5.2003 günlü,307 sayılı kararı ile uygun görülerek ilgili koruma bölge kurulunun 26.1.2005 günlü,399 sayılı kararıyla onanmış,anılan planın Turizm Merkezleri kapsamında kalan kısımları ise 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 7. maddesi uyarınca 22.9.2005 günlü Kültür ve Turizm Bakanlığı işlemi ile onaylanmak suretiyle yürürlüğe girmiştir.

Bilirkişi raporunda dava dilekçesinde iptali istenilen plan notlarının Tarihi Yarımada'nın turizm merkezleri dışında kalan kısımlarına yönelik olduğu belirlenmesinde bulunularak rapor kapsamı dışında tutulmuş, taraflara tebliğ edilen anılan rapora davalı idarelerce yapılan itiraz dilekçelerinde dava dilekçesinde sayısı 30 olarak belirtilen plan notlarının turizm merkezi kapsamına da ilişkin olduğu noktasında herhangi bir itiraz gelmemiştir.

Diğer taraftan, dava dilekçesi eklerine göre,Tarihi Yarımada'nın Turizm Merkezi kapsamı dışında kalan kısımlarına yönelik olarak İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisinin 9.5.2003 günlü, 307 sayılı kararı ile kabul edilen 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı ile getirilen 30 ayrı plan notuna İdare Mahkemesinde dava açılmış bulunmaktadır.

Olayda, davaya konu taşınmazların 6.9.1982 günlü, 17804 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Sultanahmet Turizm Merkezi, 19.4.1989 günlü ,20144 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Barbaros Evleri Turizm Merkezi ve 29.12.1991 günlü, 21096 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Süleymaniye Turizm Merkezi sınırları içerisinde yer almaları nedeniyle İstanbul Büyükşehir Belediyesince hazırlanan 1/5000 ölçekli koruma amaçlı nazım imar planının Koruma Kurulunun da görüşü alınmak suretiyle Kültür ve Turizm Bakanlığınca 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 7. maddesince onaylandığı, davalı idarelerce dosyaya sunulan belgelerden ise, 30.6.2007 günlü, 26568 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 4.6.2007 günlü, 2007/12286 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla, İstanbul İli, Süleymaniye Mevkii'nin turizm merkezi olarak tespit edilmesine ilişkin 12.12.1991 tarihli ,91/2500 sayılı Bakanlar Kurulu kararının yürürlükten kaldırılmasına karar verildiği, Kültür ve Turizm Bakanlığının ise 30.6.2007 tarihi itibariyle Bakanlığın herhangi bir plan onaylama yetkisinin bulunmadığı ancak onaylı planların yürürlüğünün devam ettiğinin bildirildiği anlaşılmaktadır.

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 7. maddesinde, "Bakanlık; Kültür ve Turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde her ölçekteki planları yapmaya, yaptırmaya, resen onaylamaya ve tadil etmeye yetkilidir.

Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinde Bakanlıkça yapılacak alt yapı ve planlama işlemlerine esas olmak üzere diğer kamu kurum ve kuruluşlarından istenilen bilgi, belge ve görüş 3 ay içinde verilir.Bu süre sonunda istenilen bilgi, belge ve görüşün verilmemesi durumunda ilgili iş ve işlemler Bakanlıkça resen tesis edilebilir." hükmü yer almıştır.

2634 sayılı Yasanın 7. maddesi hükmü uyarınca Bakanlığın Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri ve Turizm Merkezlerinde plan yapmaya, yaptırmaya, resen onaylamaya yetkili olduğu, Turizm Merkezi olmayan veya Turizm Merkezi olmaktan çıkarılan bir alanda artık Bakanlığın onay yetkisinin bulunmadığı açıktır.

Olayda ,dava konusu taşınmazlardan bir kısmını kapsayan Süleymaniye Turizm Merkezi daha sonra alınan bir Bakanlar Kurulu kararıyla Turizm Merkezi olmaktan çıkarıldığından artık Bakanlığın anılan kısımda plan onaylama yetkisinin olduğundan bahsedilemeyecektir.

Bu durumda,dava konusu 1/5000 ölçekli nazım imar planının Süleymaniye Turizm Merkezi içinde yer alan dava konusu taşınmazları kapsayan kısmında bu nedenle hukuka uyarlık görülmemiştir.

Uyuşmazlığın Sultanahmet Turizm Merkezi kapsamında kalan İstanbul İli,Eminönü İlçesi,Sultanahmet Mahallesi,67 pafta, 58 ada, 1 ve 2 sayılı parsellere Turizm Tesis Alanı lejandı ile Arkeolojik Park,Turizm ve Kültür Alanı kullanım kararı getirilmesine ve ilgili plan notlarına ilişkin kısmına gelince;

Davalı idarece anılan kullanım kararının getirilmesine ilişkin olarak öne sürülen nedenler, bilirkişi raporunda yer alan tesbitlerle birlikte değerlendirildiğinde,10.7.1981 günlü,13012 sayılı Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu kararıyla korunması gerekli kültür varlığı olarak tescil edilen,kentsel ve arkeolojik sit alanında kalan,koruma grubu II olarak belirlenen anılan parseller üzerindeki Eski Sultanahmet Cezaevi ve Tevkifevi yeni ... Otel bahçesindeki Arkelolojik park ve kazı alanına ek otel inşaatları yapılmasının temelini oluşturan ve toprak altındaki Roma-Bizans-Osmanlı Kültür Mirası'nı yok sayan, ulusal-uluslararası koruma hukukuyla bağdaşmayan ve kamu yararı kavramıyla örtüşmeyen söz konusu kullanım kararı ile bu kullanımı detaylandıran plan notlarında hukuka uyarlık görülmemiştir.

Diğer taraftan, İstanbul Manifaturacılar Çarşısı'nın bulunduğu alanda "Prestij Konut" lejandı ile getirilen işlevin şehircilik ilkelerine, planlama esaslarına ve kamu yararına aykırı olduğundan bahisle anılan kullanım kararına yönelik olarak 22.9.2005 Bakanlık onaylı 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planlarının iptali istemiyle Dairemizin E:2006/4483 sayılı dosyasında dava açılmış, 1.10.2007 günlü kararla; İstanbul Manifaturacılar Çarşısı'nın bulunduğu alanı kapsayan Süleymaniye Turizm Merkezinin Bakanlar Kurulu kararıyla turizm merkezi olmaktan çıkarıldığından ve bu nedenle de artık Bakanlığın anılan kısımda plan onaylama yetkisi bulunmadığından bahisle dava konusu imar planlarının yürütülmesinin durdurulmasına karar verilmiş bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı Yasanın 27. maddesinde sayılan koşulların gerçekleşmiş olması nedeniyle dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulması isteminin **kabulüne 14.3.2008** gününde oybirliğiyle karar verildi.